

Meral Akşener ne vaat ediyor?

Büyük resim, Meral Akşener'in siyaset yapma biçimi için son derece uygun. Büyük hatalar yapmazsa zaman onun lehine işliyor. Üstelik merkezin boşaldığının farkında ve siyasetini de orada konumlandırma-ya hazırlanıyor.

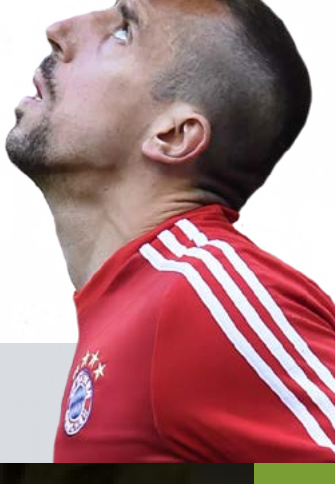
CELAL SAKALLIOĞLU'NUN YORUMU 13'TE

Ribery 10 yıldır Bundesliga'ya hükmediyor

Bayern Münih'le özdeşleşen Ribery, kadroda en uzun süre bulunan oyuncu. Sözleşmesi önümüzdeki yıl bitecek olan Ribery, 10 yıldır Bundesliga'ya hükmediyor.

EFE YİĞİT'İN DOSYASI 17'DE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 266 — 24 AĞUSTOS 2017 PERŞEMBE — WWW.TR724.COM — @TR724COM

ZULMETMEYE NİYETLENEN ÖNCE MEDYAYI YOK EDER

'Haber bile olmuyor!'

Önceki gün kanser olduğu hâlde bir türlü hapisten çıkarılmayan ve ölümüne ramak kala alelacele tahliye edilip hayatını biçare bir şekilde kaybeden Yargıtay Hâkimi Mustafa Erdoğan'ın ardından Kerem Altıparmak şu serzenişte bulundu: 'Haber bile

olmuyor!' Devletin 'intikam' parolasıyla başlattığı zulümler silsilesi içinde 'haber bile olmayan' gelişmeler o kadar fazla ki... Mustafa Erdoğan belki de 'terhis olarak' kurtuldu bu hayattan diyebiliriz gönül rahatlığı ile. Son zamanlarda hamile kadınların hastane

hastane kovalanıp tutuklanmaya çalışılmaları, hapisanede bebeğiyle birlikte 'ceza çeken' (aslında zulüm gören) kadınların varlığı nispeten 'haber' olmaya başladı. Ancak 'haber' dahi olamayan işkenceler, keyfi eziyetler, sindirme çabaları da mevcut.

KEMAL AY'IN YORUMU 2 VE 3'TE

Ne insanidir ne hayvani...

İçeride, sadece hâkim savcı değil, yüzlerce bu durumda insan var, emniyet müdürü, polis, öğretmen, avukat, mühendis, iş adamı, öğ-

renci, memur, çiftçi, köylü, esnaf, dede, nine, adam, kadın, vatan-daş... Onun için, kimse ideolojiler, dinler, öğretiler üzerinden...

Evrensel haklar yönünden filan ahkâm kesmesin. Yapılan ne insanidir ne de hayvani. Şeytanî bir eylemdir bu.

TARIK TOROS'UN YORUMU 4'TE

Damat Berat'a racon boykotu mu?

Damat ne zaman bu boğazlama konuşmasını yaparak racon kesti, o gün bugündür Sabah'ta tek bir haber yok! Halbuki o kadar alışmıştık ki Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Dr. Berat Albayrak haberlerine... Son bir haftayı taradım, 18 Ağustos günü yaptığı boğazlama konuşmasından sonra Berat Albayrak adeta yer yarıldı da içine girdi. Enerjide işler mi durdu? Başta Almanya olmak üzere ayar verilecek dünya devletleri tövbekar olup kapımıza mı dayandı? Verilecek başka sosyal mesaj mı kalmadı? Hayır.

MEHMET YILDIZ YAZDI, 6'DA

Benim tahminim Erdoğan'ın racon ayarının muhatabı Berat Albayrak'tı. Ve başında sevgili kardeşi Medya İmamı Serhat Albayrak'ın olduğu grupta bile esamesinin okunmaması da bu yüzden.

Karanlıklar Zekai'si

Zekai Aksakallı. Majestelerinin ajansı AA, onu 'karanlık gecenin gizli kahramanları' arasına yazmıştı. Gerçekte ise 'karanlık gecenin en karanlık sahte kahramanları' listesinin tepesindekilerden biri. Hem de gizli değil, aleni.

AHMET DÖNMEZ YAZDI, 8'DE

Erdoğan Yavuz'un Kürt mirasına ihanet ediyor

DENİZ AYHAN'IN ANALİZİ 11'DE

İmtihan çalışmadığımız yerden gelir

İSKENDER DERVİŞ YAZDI, 15'DE

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

ZULMETMEYE NİYETLENEN ÖNCE MEDYAYI YOK EDER

'Haber bile olmuyor!'

AHMET ALTAN, Taraf gazetesini yönettiği dönemde askerî birlikten gelen kurşunlarla katledilen Ceylan Önkol'u manşete taşıdığında, diğer medya organlarının da bu habere sayfalarında yer vermesi için birkaç gün beklemesi gerekecekti. 12 yaşındaki Ceylan, askerî araziye yakın bir yerde kendi hâlinde oynarken o an kim bilir ne için kullanılan bir silahla hayatından olmuştu. Savcı olayın üstünü örtmeye çalıştı. Taraf ısrarla haber yapınca 'ana akım medya' olayın ciddiyetini kavradı. (Şimdiden bakınca muhtemelen 'yandaş' medya olayın ucu askere dokunduğu için ve asker o dönem 'alt edilmesi gereken düşman' olarak kodlandığı için topa girmişti.)

Altan bir konuşmasında Ceylan olayını anlatırken (mealen) şöyle demişti: **'Diğer gazetelerin yapmadığı haberlerden bir gazete yapsanız, çok doğru bir gazete çıkarmış olursunuz.'** Bir sürü başka noktada eleştirebilirsiniz ancak gerçekten de Ahmet Altan'ın gazeteciliği bu 'ana akım' (belki de ticarî demeliyiz) medyayı aşabildiği için belki de Taraf gazetesi kısa süreli hayatında ciddi bir etki bıraktı. Bugün sade-

ce Ergenekon ve Balyoz haberlerine bakarak Taraf'ı eleştirenler, gündeme taşıdığı birbirinden önemli konuları görmezden geliyorlar. Ceylan Önkol cinayeti onlardan sadece biriydi ve doğru düzgün kimse de bunun bedelini ödemedi.

İnsan hayatının 'ucuz' olarak adlandırılması çok sık insanların ölmesinden çok bu olağandışı ölümlerin sorumlusu olan kimselerin hiçbir surette sorumlu tutulmamasıyla ilgili. İşte yakın zamanda yıldönümünü idrak ettiğimiz 17 Ağustos 1999'daki deprem sebebiyle sadece Veli Göçer'in medyada bir balon olarak şişirilip cezalandırılması ve diğer hiçbir sorumlunun (en başta da bu yapıları denetlemeyen idari amirler) topluma hesap vermemesi bunun en bariz örneklerinden. Hızlı tren faciasının yaşandığı dönem Ulaştırma Bakanı olan Binali Yıldırım'ın bugün Başbakan olması kimseyi şaşırtmıyor mesela.

'İKNA' İŞKENCELERİ

Önceki gün kanser olduğu hâlde bir türlü hapisten çıkarılmayan ve ölümüne ramak kala alelacele tahli-

ye edilip hayatını biçare bir şekilde kaybeden Yargıtay Hâkimi Mustafa Erdoğan'ın ardından Kerem Altıparmak şu [serzenişte bulundu](#): 'Haber bile olmuyor!' Devletin 'intikam' parolasıyla başlattığı zulümler silsilesi içinde 'haber bile olmayan' gelişmeler o kadar fazla ki... Mustafa Erdoğan (Rabbim merhametinin en tatlı tecellileri ile muamele buyursun) belki de 'terhis olarak' kurtuldu bu hayattan diyebiliriz gönül rahatlığı ile. Son zamanlarda hamile kadınların hastane hastane kovalanıp tutuklanmaya çalışılmaları, hapishanede bebeğiyle birlikte 'ceza çeken' (aslında zulüm gören) kadınların varlığı nispeten 'haber' olmaya başladı. Ancak 'haber' dahi olamayan işkenceler, keyfi eziyetler, sindirme çabaları da mevcut.

Malum Erdoğan tutturdu, 'yargımız' bu yıl sonuna kadar mahkûmiyet kararları verecekmiş. Mevcut davalarda 'zorla' imzalatırılan itirafnamelerle ve Baro avukatlarının zorlamasıyla (bu yaşananların tek sorumlusu AKP değil, aynı zamanda bu baroları yöneten Ümit Kocasakal ve Metin Feyzioğlu gibilerdir elbette) verilen 'etkin pişmanlık' ifadeleriyle oluşturulan 'dosyalar' bir bir karara bağlanacak ve muhtemelen yıl sonunda bu 'terör örgütü' meselesini 'tescillemiş' olacaklar. Bu 'hazırlıklar' sessiz sedasız, medyaya yansımadan fazlaca devam ediyor ve bunun en büyük parçası da fiilî ve psikolojik işkence. Zira tescil aşamasından sonra 'ikna' aşaması gelecek ve en ikna olmamış kesimler bile dosyalara eklenen 'ifadelerle' bir şekilde tatmin edilecek.

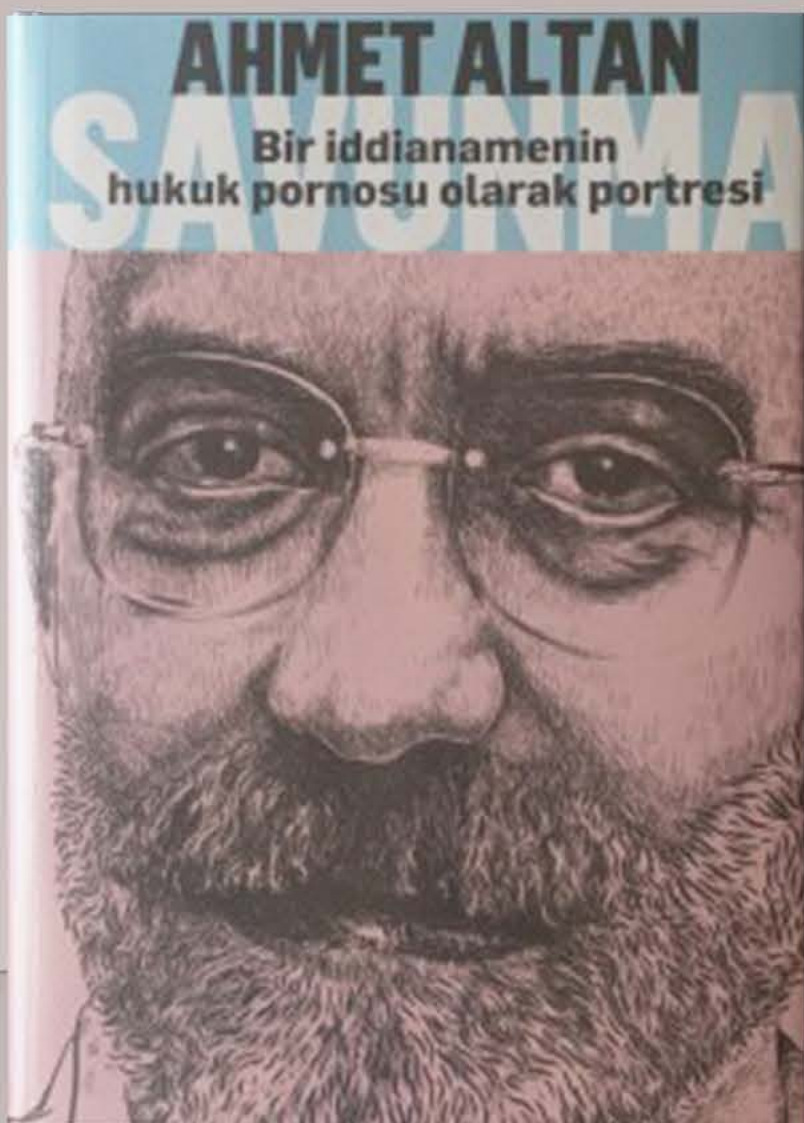
Bu sebeple devlet bütün birimleriyle bu işe bakmakta. Düşünün ki G20 üyesi bir ülke, yüzlerce yıllık bürokrasi birikimine sahip bir devlet, Müslüman olduğunu iddia eden idareciler eliyle şu anda bir topluluğu 'damgalamak' için sabah akşam mesai harcıyor. Suç bulamadığı yerde suç uyduruyor. Bütün 'ana akım' medya ByLock'a hâlen suç muamelesi yapıyor. CHP Milletvekili Sezgin Tanrıkulu hatırlatmasa ByLo-

ck üzerinden insanları suçlu ya da suçsuz göstermeye devam edecekler. Muhalefette çok sayıda insan Cemaat'in damgalanmasından hoşnut, bu arada yapılan adaletsizlikler pek kimseyi irgalamıyor. Vicdanlarının en çok sıkıştırdığı noktada, 'Siz de yaptınız' deyip geçiştiriyorlar. Sanki gerçekten de aynı şeyleri Cemaat yapmış olsa, bugünkü haksızlıklar meşruiyet kazanır ya da kendi suskunlukları haksızlık olmazmış gibi.

GERÇEK ÖZGÜRLÜK

Bugün medyada Ahmet Altan'ın Taraf'ı gibi bir gazetenin olmaması, bütün eksiklerine ve yanlışlarına rağmen bu sebeple büyük kayıp. Altan 1990'larda Kürtlerden yana durduğu için 'ana akım' medyadan kovalandı. 2010'larda bu kez Cemaat'e 'vebalı' muamelesi yapmadığı için şimdi hapiste. Aslında 'dışarıdaki' gazetecilerden daha özgür. Bunu da yaptığı tarihî savunmada herkese gösterdi. Hâlen ne düşünüyorsa, onu büyük bir yüreklilikle dile getiriyor. Ceylan Önkol'un ölümünü hiç kimse haber dahi yapmazken manşetten verme cesaretine sahip çünkü. Başkalarına bakarak değil kendi değerlerine bakarak hareket edebiliyor çünkü. Bir meselenin 'haber' olup olmadığına patronlarının çıkarlarına ya da siyasetin rüzgârına göre karar vermiyor.

Geri kalansa 'kendi cemaatinin' konforunda, o cemaatte bir yere gelebilmek için çabalıyor sadece. Özgür değiller. Dost sohbetlerinde dile getirdikleri meseleleri yazmaktan, topluma da anlatmaktan acizler. Görüyorlar ama gördüklerini tasvir etmeye yetkili değiller. Gözleri kendilerinininse, dilleri ve elleri başkalarının. Koskoca bir topluluğa 'akıllarını kiraya vermişler' diyerek ahkam kesiyorlar ancak bütün bir hayatlarının 'kiralık' olduğunu unutuyorlar. Aynalarını kırmış, kalplerini çıkarmışlar. Başka türlüşünü aklım almıyor çünkü...

Altan 90'larda Kürtlerden yana durduğu için medyadan kovalandı. Cemaat'e 'vebalı' muamelesi yapmadığı için şimdi hapiste. Aslında 'dışarıdaki' gazetecilerden daha özgür. Bunu da yaptığı tarihî savunmada herkese gösterdi.

TARIK TOROS

XyyyXyyy@Tr724.com

NE İNSANİDİR NE DE HAYVANI...

Kendine istediği hakkı hukuku başkasından esirgeyen faşisttir. AKP'liler ve Milli Görüş'ün, 28 Şubat sürecinde kendileri için talep ettikleri haklar neydi? Özgürlük, demokrasi, fikir hürriyeti, hukuk devleti, insan haklarına saygı.

Gizli faşizmin testi kolaydır.

Kendine istediği hakkı hukuku başkasından esirgeyen faşisttir.

Evirip çevirmeye, telif etmeye gerek yoktur. Faşisttir.

AKP'liler ve Milli Görüş'ün, 28 Şubat sürecinde kendileri için talep ettikleri haklar neydi?

Özgürlük, demokrasi, fikir hürriyeti, hukuk devleti, insan haklarına saygı.

“Başörtüsü” demiyorum.

O hak, zaten insan haklarının içinde var.

Açıyı doğru koyacaksınız.

Konmadığı için bugün başörtüsü serbest, başörtülüler içeride!

Ergenekon Balyoz davalarında ulusalcıların talep ettikleri haklar neydi?

Hukuk, adil yargılama, düşünce özgürlüğü, suçun şahsiliği, basın hürriyeti, insan hakları.

Bugün, bunlarda sıkıntı var mı?

Sıkıntı ne kelime, yerlerde sürüyor!

Peki nerede dünkü şikayetçi avukatlar, gazeteciler, barolar, akademisyenler, askerler, siyasetçiler, tutuklular ve tutuklu yakınları?

Kınadıkları ateşe odun taşıyorlar!

Maruz kaldıkları tutumun bin mislini yapıyorlar, gözlerini kırpmadan!

Faşisti ve faşizmi uzaklarda aramaya lüzum yok.

Hep kullandıkları cümle şuydu:

“Sizin adil yargılanmanızın takipçisi olacağız.”

Keşke olsalarmış :-)

Bir darağacı kapağı yapmadıkları kaldı, o da yakındır.

Kuddusi Okkır.

2007'de başlayan Ergenekon soruşturmasında tutuklandı.

İçeride kanser teşhisi kondu.

Eriyip aktı.

Onca habere, tepkiye karşın tahliye edilmedi.

Bir deri bir kemik kaldığı son fotoğrafı, o kadar çok basıldı ki, hafızalardadır.

2008'de tahliyesinden 5 gün sonra son nefesini verdi.

Tek kelimeyle zulümdür.

O gün de öyleydi, bugün de öyledir. Değişmez.

Savcısı, hâkimi, mahkemesi, Adalet Bakanlığı, cezaevi yönetimi, doktoru, gardiyanı...

Payı olanlar sorumludur, görev suçu işlemişlerdir, hesap vermeleri icap eder.

Mustafa Erdoğan.

Yargıtay 23. Ceza Dairesi Üyesi.

16 Temmuz 2016 günü evi basıldı.

Evde yoktu.

Epeydir baş ağrısı çekiyordu.
Dairedeki iş yoğunluğu nedeniyle tedaviyi hep erteledi.
Beyninde büyüyen tümörün farkındaydı.
Gözaltına alınırca sağlığının bozulacağını düşündü, teslim olmadı.
Banka hesapları dahil her şeyine tedbir konmuştu. Ailesini maddi manevi garantiye almak için birkaç aya ihtiyacı vardı.
Son kontrolde hastalığın üçüncü evrede olduğu tespit edildi.
Ameliyat kaçınılmazdı.
21 Aralık'ta ameliyat oldu.
Sol tarafına felç indi.
Polisler, yoğun bakımın kapısında idi.
Tutuklandı.
İki kat demir parmaklıklar ardına, penceresi dahi olmayan tutuklu odasına nakledildi.
Şubat ayına kadar ifadesi alınmadı.
Sağlık koşullarına bakan mahkeme, "tahliye" etti.
Bir gün sonra savcı itiraz etti, yine tutuklandı.
Çocukları ile dahi görüştürmediler.
Hayati ihtiyaçları karşılanmadı, tedavi süreci baş aşağı gitti.
Anayasa Mahkemesi başvuruları reddetti.
Doktorları, en iyi ihtimalle "iki yıl ömür" öngörüyordu.
Bu, çok iyimser bir tahmindir.
Nitekim, 14 Ağustos'ta bilinci tamamen kapandı, yoğun bakıma alındı.

Mahkeme "gittiğine" ikna olunca, tahliye etti. Hücredeki yaşam savaşı, tahliyesinden 2 gün sonra, 22 Ağustos'ta son buldu.

Henüz yargılanmamıştı.
Masumiyet karinesi vardı.
Hasta hakları, filan...
İçeride kendi, dışarıda ailesi olmadık fenalık gördü, görüyor.
Lojmandan attılar, taşındıkları ilk evden de "terörist" diye çıkartıldılar.
Tutuklu baba içeride ölüme mahkumdu, ailesi de dışarıda yaşam savaşı verdi, veriyor.
Ne Türkiye'de ne de dünyada haber oldu bu.
Kimse bilmiyor, merak etmiyor, araştırmıyor.

Twitter'da 3-5 dertli insan sadece.

Mehmet Tosun.

Danıştay tetkik hâkimi.
29 yaşında.
15 Temmuz sonrası gözaltına alındı.
Kötü muamele gördü.
Adli kontrole serbest kaldı.
HSYK kararıyla meslekten atıldı.
Süreç, rahatsızlıklarını artırdı.
6 Mart 2017'de vefat etti.

İçeride başka Mustafa Erdoğan'lar, Mehmet Tosun'lar da var:

Coşkun Halitoğlu, Yargıtay hâkimi, nezarete kalp krizi geçirdi, tahliye edildi, tekrar tutuklandı.

Tuğruş Keçeci, hâkim, iki böbreği bitme noktasında, tahliye edilmiyor.

İlhan Ocak, eski başsavcı, kemik erimesi ve mide kanaması var, tahliye edilmiyor.

Bahadır Yalçınöz, Anayasa Mahkemesi raportörü, organ kaybı ve hayati riski var, 12 kilo verdi, tahliye edilmiyor.

Şükrü Durmuş, Anayasa Mahkemesi raportörü, kanser şüphesiyle tedavi altında, halen tutuklu.

Zeki Yalçın, Şanlıurfa başsavcı vekili, kanser, tutuklu.

Mithat Özcan, hâkim, kanser hastası, tutuklu.

Ömer Sevgiliocak, hâkim, kanser hastası, tutuklu.

Mustafa Babayiğit, hâkim, tiroit kanseri, tutuklu. Hâkim eşi de tutuklu.

Bu bir kesit sadece.

Onca imkânsızlığa, iletişim sıkıntılarına karşın, ulaşılabilen birkaç hayati vaka.

İçeride, sadece hâkim savcı değil, yüzlerce bu durumda insan var, emniyet müdürü, polis, öğretmen, avukat, mühendis, iş adamı, öğrenci, memur, çiftçi, köylü, esnaf, dede, nine, adam, kadın, vatandaş...

Onun için, kimse ideolojiler, dinler, öğretiler üzerinden...

Evrensel haklar yönünden filan ahkâm kesmesin.

Yapılan ne insanîdir ne de hayvanî.

Şeytanî bir eylemdir bu.

HAVUZ MEDYASINDAN DAMAT BERAT'A 'RACON' BOYKOTU MU?

MEHMET YILDIZ

MehmetYildiz@Tr724.com

Damat ne zaman bu boğazlama konuşmasını yaparak racon kesti, o gün bugündür Sabah'ta tek bir haber yok! Halbuki o kadar alışmıştık ki Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Dr. Berat Albayrak (şöyle bir isim için neler verilmez) haberlerine...

Son günlerde Sabah gazetesinde ilginç bir gelişme yaşanıyor. İlk gün herhalde unuttular dedim. İki gün, üç gün geçti, hâlâ yok! 18 Ağustos'tan bu yana Damat Berat Albayrak Sabah gazetesinin 1. sayfasında görünmüyor. Halbuki teamül şöyleydi: Manşet ikiye bölünür, büyük kısımda Cumhurbaşkanı Erdoğan, küçük kısımda Damat Berat Paşa yer alırdı. Ama dediğim gibi 18 Ağustos'tan bu yana Berat kayıp. Üstelik biraderi Serhat Albayrak'ın gazetesinde!

20 Ağustos günü AKP İstanbul İl Danışma Meclisi Toplantısı'nda konuşan Kasımpaşalı Erdoğan, "... birilerinin şahsımın adına adeta racon kestiği, herkese ayar vermeye çalıştığı anlaşılıyor. Kimsenin racon kesmesine de ihtiyacım yoktur. Eğer bir racon kesilecekse, bu raconu bizzat kendim keserim" buyurmuş.

Bu konuşmadan sonra bütün gözler, başta Cem Küçük olmak üzere sosyal medyada her gün birilerine ayar veren tiplere döndü. Nedense hiçbiri üzerine alınmamış gibi 'Reis doğru söylüyor' diyerek bildiklerini okumaya devam ettiler. Bir tanesi istisna.

MAFYA USULÜ TALİMAT: GÖRDÜĞÜNÜZ YERDE BOĞAZLAYIN!

Malum konuşmadan iki gün önce Enerji Bakanı Damat Berat Albayrak, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından İstanbul'da düzenlenen bir toplantıya katıldı. Toplantıda yurtdışına burslu olarak gönderilen öğrencilere konuşan Albayrak'ın [su sözleri](#) ertesi günün gazetelerinin çoğunun birinci sayfalarında yer aldı:

"Bu ülkeyi, bu milleti, bu dini karalamak için, ihanet etmek için, iğrenç bir diaspora network'ü ile her gün zehrini ve ihanetini yurtdışında da akıtıyor. Gittiğiniz ülkelerde görüyorsunuz. Valla yerinizde olsam ben zor sabrederdim. Gördüğüm yerde boğazlarım yani."

Evet aynen böyle dedi. Koskoca devletin bakanı, devlet bursuyla yurtdışına gönderilen öğrencilere, *yerinizde olsam ben zor sabrederdim* diyerek *gördüğü yerde cemaat mensuplarını boğazlama* hedefi verdi. Yani bir nevi racon kesti.

Bunları söyleyen sıradan biri değil, koskoca Cumhurbaşkanı'nın damadı, Türkiye Cumhuriyeti'nin

Enerji bakanı, Erdoğan'dan sonra yerine geçecek en kuvvetli aday olarak konuşulan Berat Albayrak!..

Peki ortada bir suç varsa bunun cezasının yasalar çerçevesinde **yargı** tarafından cezalandırılması gerekmiyor mu? **Gördüğü yerde boğazlama** işi nereden çıktı? Anayasasında **hukuk devleti** olduğu yazılı bir ülkenin bakanı bunu bilmiyor olabilir mi?

Biliyor elbette ama sınıırım bu cesareti uzun süredir demokrasiyi, hukuku ve anayasayı paspas eden kayınpederinden alıyor. Öyle olmasa ondan aldığı enerjiyle yanına Dışişleri Bakanını da alarak taa Amerikalara gidip [adam kaçırma planları](#) yapmaya cesaret edebilir mi?

ANAYASA DEĞİŞMEZSE BAŞLARI ÇOK AĞRIYACAK

Benim tavsiyem acilen bir anayasa değişikliğine gidilerek, uzun zamandır üzeri çizilmiş kavramların anayasadan çıkarılıp fiili durumun resmileştirilmesi. Zira bu anayasayı çiğneme konusu ileride ciddi bir biçimde başlarını ağrıtabilir.

Gelelim racon kesme konusuna... Damadın kardeşinin yönettiği ama [Berat's Box](#)'tan öğrendiğimize göre aslında fiilen damadın kontrolünde olan Sabah grubu gazetelerinde birkaç gündür Berat haberi göremiyoruz. Halbuki Sabah'ın web sayfasının otuzsekiz manşetinin en az ikisi Damat Berat Paşa'ya ayrılmıştır. Her biri kendi çapında yakışıklı ve karizmatik sayılabilecek fotoğraflar eşliğinde her an her dakika manşetlerin arasından fırlayıp gözümüze sokuluyordu.

Mesela, bizlere her gün yeni bir müjde veriyor Bakan bey. Biz enerjide destan yazarken dünyaya tepetaklak gidiyor, kıskançlıktan çatladığını öğreniyoruz. Bir bakıyorsunuz sırtında yağmurluk ayağında çizmelerle sahada koşturuyor. Bir bakıyorsunuz fakir fukara, garip gurebanın

yanında, o kadar da alçakgönüllü. Nereden biliyorsun dersiniz, devletimizin resmi gazetesi [Sabah'ta çıkan haberler](#)den tabii ki. İnanır mısınız bunca yorgunluğu atabilmek için [Tayland](#) ya da [Miami](#)'ye gitmeye bile vakti yok.

HAVUZ BERAT'IN KALEMİNİ KIRDI

İşte Damat ne zaman bu boğazlama konuşmasını yaparak racon kesti, o gün bugündür Sabah'ta

tek bir haber yok! Halbuki o kadar alışmıştık ki Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Dr. Berat Albayrak (şöyle bir isim için neler verilmez) haberlerine... Son bir haftayı taradım, 18 Ağustos günü yaptığı [boğazlama konuşması](#)ndan sonra Berat Albayrak adeta yer yarıldı da içine girdi. Enerjide işler mi durdu? Başta Almanya olmak üzere ayar verilecek dünya devletleri tövbekar olup kapımıza mı dayandı? Verilecek başka sosyal mesaj mı kalmadı? Hayır.

Benim tahminim Erdoğan'ın **"Benim adıma kimse racon**

kesmesin. Eğer bir racon kesilecekse, bu raconu bizzat kendim keserim" sözlerinin muhatabı Berat Albayrak'tı. Ve başında sevgili kardeşi Medya İmamı Serhat Albayrak'ın olduğu medya grubunda bile esamesinin okunmaması da bu yüzden.

Yazık oldu. Kendini fazla kaptırıp daha büyük koltuklara gözünü dikmeyecekti. İngilizceyi sular seller gibi konuşuyor, dünyayı biliyor, ağzı laf yapıyor, siyasetten anlıyor, üstelik azıcık tartışmalı da olsa doktora yapmış, (en azından üniversite diploması var) bu da yetmemiş, Türkiye Cumhuriyeti'nin gelmiş geçmiş en kudretli siyasetçisine damat olmuş birine Enerji Bakanlığı yetmez diye düşünmüş olabilir. İşte en zayıf noktası da sonuncusu. Tarihimiz Saray'a damat olan nice kabiliyetlerin hazin akıbetlerinin hikayeleriyle dolu. Dileriz sonuncusu Damat Berat Paşa olmaz...

Tarihimiz Saray'a damat olan nice kabiliyetlerin hazin akıbetlerinin hikayeleriyle dolu. Dileriz sonuncusu Damat Berat Paşa olmaz...

AHMET DÖNMEZ

AhmetDonmez@Tr724.com

@AhmetDonmez

AFP

Karanlıklar Zekai'si

“ŞEREFİSİZLER durun geliyorum dedim, onlar da durur gibi oldular”, veya “Arabanın kapısını açtım, inecek gibi yaptım. Birinin ayağına bir tekme attım, ikisi birden sendeledi...”

Hayır, Neşeli Günler'in Palavracı Ziya'sı değil...

Dünyayı Kurtaran Adam Reloaded da değil.

Çiçeği burnunda 2. Kolordu Komutanı Zekai Aksakallı'nın 15 Temmuz akşamı 'kuşatmayı yarıp darbecilerden nasıl kurtulduğuna' dair anlatısından bir bukle...

Zekai Aksakallı'nın hikayesinde paçavraya dönmemiş tek bir yer kalmıştı. O da bu esatiri sahneydi. Kendisine 'kahramanlık' hikayesi devşirdiği, en önemli anlardan biri... “Amma da atmış. Kesin bir yerlerden bir falso ve-

recek” diye okuduğumuz bu ifadelere nihayet sıra geldi. Gecenin en önemli tanığı eski Kurmay Albay Fatih Yarımbaş, Akıncı davasında savunma yaptı da önemli bir boşluk daha doldu.

Şöyle ki...

15 Temmuz akşamı Zekai Aksakallı, eşi ile beraber Beştepe'deki Gazi Orduevi'nde bir düğüne katıldı. Saat 21.30 sularında düğünü terk ettiler. Özellikle 'terk ettiler' diyorum. Düğün bitince ayrılmadılar yani. Buraya sonra geleceğiz.

Gerisini Aksakallı'nın ağzından dinleyelim:

“Sivil makam aracım ile yola çıktık. Orduevi'nden anayola çıkışa yaklaşık 30-40 metre kala, yamaç olan yolda siyah renkli Mercedes Vito marka bir minibüs hızla ya-

“Amma da atmış. Kesin bir yerlerden bir falso verecek” diye okuduğumuz bu ifadelere nihayet sıra geldi. Gecenin en önemli tanığı eski Kurmay Albay Fatih Yarımbaş, Akıncı davasında savunma yaptı da önemli bir boşluk daha doldu.

nımızdan geçerek ani frenle önümüzde durdu. Biz de ani fren yaparak Vito'nun arkasında tampon tampona sarsıntılı bir şekilde durduk. Aynı zamanda arabanın soluna gri renkli bir binek aracın yaklaştı. Vito'dan inen sivil giyimli iki kişi, benim oturduğum sağ arka kapiya yaklaşarak camdan 'Bizimle geleceksiniz' dediler. Bu iki kişinin birinin elinde silah vardı. Tabancayı bana değil yeri doğru tutuyordu. Bu arada kapıyı açıp araçtan inmeye çalışan şoförüne 'Araçtan inme, kapıları kilitle' talimatı verdim. Camdan onlarla konuşurken kolumu çekiştirdiler. Yan tarafımda oturan eşim önüme atlayınca sol kolundan yaralandı. Bunun üzerine 'Şerefsizler durun geliyorum' dedim, bu arada onlar durur gibi oldular. Sağ arka kapıyı açtım, inecek gibi yaptım, sağ ayağımla öndekine tekme atınca ikisi birden sendeledi. Bu arada geri viteste bekleyen şoförüm hızlı hareket ile kısaçaktan kurtuldu. İleride kavşakta bekleyen üçüncü bir araç vardı ve yolu kapattığını fark ettik. O araçtan da sıyrılarak Çukurambar istikametine doğru ilerlerken kırmızı ışıklar yanıyordu ve gerimizde birçok araç vardı. Yan yola atlayarak kırmızı ışığı By-Pass yaptık. Ortam karanlık olduğu için beni kaçırmaya çalışan bu araçların plakalarını alamadım."

KAÇIRMAYA NİYE SİLAHLI TİMLER GELMEDİ?

Yolunu kesen o iki kişiden silahlı olanın Fatih Yarımbaş olduğunu ise kendisinin değil eşinin teşhis ettiğini, kendisinin de benzettiğini anlatıyor.

Önce şuradan başlayalım: Darbeciler Zekai Aksakallı'yı kaçırmaya düğüne gelmişler. Ama İstanbul Moda'daki gibi 3 helikopter dolusu silahlı, teçhizatlı MAK timleri ile değil. Sadece birinde tabanca olan 2 kişi ve Mercedes Vito araçla.

Acaba bu kaçırma timinin planı neymiş? Çünkü Aksakallı'nın düğünden erken ayrılacağını bilmiyorlar. Çıkışta yüzlerce araba ve askerin içerisinde Aksakallı ailesini nasıl derdest edeceklermiş, belli değil.

Peki 20.15'te Orduevi'ne gelen Aksakallı niye 1 saat sonra düğünden ayrılıyor? Gereğini şöyle izah ediyor: "Teamüllere aykırı bir şekilde en arka masada ve sırtım sahneye dönük şekilde yer ayrıldığı için."

Niye böyle bir oturma planı yaptıklarını daha sonra düğün sahibine de sormuş. Aldığı cevap, "Ben sizi arkadaşlarınızın olduğu uygun bir masada planla-

dığımı biliyorum. Fakat sonradan değiştirilmiş, bilmiyorum."

Yani darbeciler, oturma düzenini Zekai Paşa'nın sınırlanıp düğünü terk etmesini sağlayacak şekilde değiştirmişler diyelim. Bu kadar ince plan yapmışlar ama komutanı kaçırmak üzere "Salak ile Avanak"ı görevlendirmişler. Aksakallı'nın bir tekmesi, muhterem eşlerinin bir çemkirmesi ile savrulup gidecek kadar beceriksiz, var olan tabancayı kullanmaktan aciz adamlar ve takip yeteneği olmayan 3 araç ile koca Özel Kuvvetler Komutanı'nı kaçırmayı denemişler.

SENARYODA BOŞLUKLAR VAR

Paşa keşke bu macera filmini biraz daha detaylı anlatsaydı. Senaryoda boşluklar var. Mesela kaçırılmaya gelenler neden 2 kişi? Neden sadece birinde tabanca var ve neden kendisine doğrultmuyor? Kaçma teşebbüsünde bulunduğu neden hiç ateş etmiyor? 'Araçtan inme, kapıları kilitle' diye talimat verdiği şoförü neden geri viteste bekliyor? Sahibini tanıyan atlar gibi, Aksakallı'nın bir tekme ile 2 kişiyi birden etkisiz hale getirip hızla arabaya atlayacağını biliyor muymuş yani? Bu arada sol taraflarına yanaşan gri renkli binek aracında bulunan-

lar ne yapıyorlar? Sadece seyir mi etmişler? "İleride kavşakta bekleyen üçüncü bir araç vardı ve yolu kapattığını fark ettik. O araçtan da sıyrılarak Çukurambar istikametine doğru ilerledik" diye anlattığı o üçüncü aracı nasıl atlatmışlar? Böyle bir nefeste, kısacık geçivermese keşke... Heyecanlı oluyordu!

Neyse, filmi bir de öteki gözden izleyelim. Fransız yönetmen Laetitia Colombani'nin 'Seviyor Sevmiyor' filmindeki gibi ters köşe bir durumla karşılaşabiliriz ama... Bakalım senaryonun matematiğine kim daha fazla riayet ediyor. Fatih Yarımbaş mahkemede olayı şöyle anlattı:

"12 Temmuz'da Kıbrıs'tan Zekai Aksakallı'nın özel görevi nedeniyle çağrıldım. 'Vatan, millet' hassasiyeti dendi. 15 Temmuz günü akşam saatlerinde Orduevi'nde odamda bulunurken, odamdaki askeri hattan özel kuvvetler harekât birliğinden arandım. Bana ÖKK komutanı Zekai Aksakallı'nın Gazi Orduevi'nde düğünde olduğu, güvenliği ile ciddi bir sorun olduğu ve komutanın acil olarak beni yanına çağırıldığı, beklediği bildirildi. Tehdidin ne olduğu-

Aksakallı'nın bir tekmesi, muhterem eşlerinin bir çemkirmesi ile savrulup gidecek kadar beceriksiz, var olan tabancayı kullanmaktan aciz adamlar ve takip yeteneği olmayan 3 araç ile koca Özel Kuvvetler Komutanı'nı kaçırmayı denemişler.

nu sorduğumda, beni arayan personel kendisinin de tam olarak bilmediğini ancak, Genelkurmay'dan aldıkları bilgiye göre, MİT'ten normal olarak değerlendirilemeyecek yakın bir tehdit istihbaratın alındığını, bu kapsamda komutanlara yönelik açık bir tehdidin olduğu bilgisinin ve ÖKK'da da bir karışıklığın olduğunu bildirdi. Yıllarca ÖKK'da bu tür acil emirler alan bir subay olarak bu emri hiç sorgulamadım. Daha önce de komutan bu şekilde emniyeti için beni bu şekilde acil olarak çağırmişti. 15 Temmuz akşamı da aynı hassasiyetle hareket ederek, emri yerine getirdim. Bu emri yerine getirmek için yeterli personelim yoktu. Ancak durum acildi. Bu nedenle Cengiz Başçavuşu arayıp müsait personeli var ise orduvine göndermesini istedim. O da birkaç kişi hariç kimseye ulaşamadı. Onlar da bir süre sonra orduvine geldiler. Bu personelle komutanın emniyetini sağlayabileceğimi düşündüm. Komutan anlayamadığım bir şekilde personele küfür edip, tekme attı. Araca personeli tehlikeye düşürecek bir şekilde manevra yaptırarak, hiçbir engelle karşılaşmadan bölgeden uzaklaştı. Kendisine 'komutanım' diye bağırdım ancak beni dikkate almadı. Hiç beklemediğimiz şekilde bir davranışla karşılaştığımız için hepimiz şok olduk. Ne olduğunu anlayamadık ve moralimiz bozuldu. Normal olmayan bir şeyler vardı. Yaptığımız değerlendirme sonucunda en iyi davranışın kendi birliğimiz olan ÖKK'ya gitmek olduğuna karar verdik. Komutanımız kendi ifadesinde anlayamadığım bir şekilde kaçırılmak istendiğini ifade etmektedir. Oysa 15 Temmuz günü verilen emir gereği kendi güvenliği için oraya gittik. Koruma olarak gittiğimiz ekip, durumun aciliyeti nedeniyle o gün rast gele irtibat kurulan personeldir. Silahları ve teçhizatları yoktur ve kaçırma görevi için vasıfları uygun değildir. Eğer kaçırma planı olsaydı silah ve teçhizatı olan daha kalabalık bir ekibin seçilmiş olması gerekirdi. Kaçırma teşebbüsü olsaydı, herkesin çok iyi bildiği nizamiye kameralarının gördüğü yer tercih edilmezdi. Olayda hiçbir şekilde kullanılmadığı gibi komutanı yönelik kötü bir söz, şoförün tehdit edilip araç dışına çıkarılması ve darp gibi olaylar olmamıştır. Kaçırma olsaydı bunların hepsi olur ve komutan aracıyla manevra yaparak, oradan kolayca uzaklaşamazdı. Yanına giden karargâh personeline küfür eden, onları darp ederek bölgeden rahatça giden komutanın kendisidir. Eğer kaçırma niyetimiz olsaydı kendisini takip

eder ve rahatça yetişirdik. Kendi ifadesinde evinin etrafının darbeciler tarafından çevrildiğini söylüyor. Eğer biz darbeci olsaydık, kendisinin ifade ettiği gibi nizamiyeyi kapatan darbecilerin arasından geçip kolayca evine gidemezdi. Durum bu kadar açıkken komutanın bizi kendisini kaçırmaya çalıştığımızı hangi psikolojiyle söylediğini anlamakta güçlük çekiyorum.”

KARANLIKTA KAHRAMAN, AYDINLIKTA KÂĞITTAN KAPLAN

Hangisinin daha mantıklı olduğunu takdirlerinize bırakıyorum.

Ama benim ilgilendiğim bir başka ayrıntı daha var. Zekai Aksakallı o gece karargahına gitmeyip sabah 10.00'a kadar bilinmeyen bir yerden MİT'le telefon trafiği yürüttü. Ertesi sabah ÖKK'ya gidip işkencelere başlayıncaya kadar sivillerin sokağa çıkarılması dahil ilgililerle birçok konuyu görüştü.

Aradıklarından biri de dönemin Van Asayiş Kolordu Komutanı İsmail Metin Temel'di. Temel, aralarındaki diyalogu şöyle aktarıyor: “Zekai Aksakallı beni aradı, 'Karargâh işgal edildi, ben evdeyim' dedi. Ben, 'Karargâha dön' deyince de 'Karımı teskin ediyorum' cevabını verdi.”

Nasıl yani, karanlıkta o tozlu yamaç yolda bir tekme ile bir tümen Bizans askerini savuran Malkoçoğlu Zekai Bey, geceyi karısını teskin ederek mi geçirmiş? Hadiseler bunu doğruluyor. Çünkü sabah 10.00'a kadar başını dışarı çıkarmadı.

Nasıl yani, karanlıkta o tozlu yamaç yolda bir tekme ile bir tümen Bizans askerini savuran Malkoçoğlu Zekai Bey, geceyi karısını teskin ederek mi geçirmiş? Hadiseler bunu doğruluyor. Çünkü sabah 10.00'a kadar başını dışarı çıkarmadı.

Karanlıkta kahramandı ama aydınlıkta kâğıttan kaplana döndü...

Majestelerinin ajansı AA, onu 'karanlık gecenin gizli kahramanları' arasına yazmıştı. Gerçekte ise

'karanlık gecenin en karanlık sahte kahramanları' listesinin tepesindekilerden biri. Hem de gizli değil, aleni.

Malum, bugünlerde “Tankları durduran, sahte kahraman çıktı” nev'inden haberler okur olduk. Boşuna sokaktaki sahtekâr vatandaşla uğraşmaya gerek yok. Asıl yukarıdaki Aksakallı'lara bakmak gerek. O geceden geriye kaç 'kahraman' kaldı ki zaten? Birer birer hepsinin yıldızları dökülüyor. En büyük sahte kahramana sıra gelmedi daha.

DENİZ AYHAN

ERDOĞAN YAVUZ SULTAN SELİM'İN KÜRT MİRASINA İHANET EDİYOR

İçinden geçtiğimiz bugünlerde Türkiye-İran yakınlaşmasının nabzını Ankara'ya gelen üst düzey İranlı yetkililerin verdikleri demeçlerden takip etmeye çalışıyoruz. Keza bu görüşmelerin neden yapıldığı, hangi amaca hizmet için İran genelkurmay başkanının ve İran devrim muhafızları komutanının (kara kuvvetleri komutanı) Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı ziyaret ettiği hükümet yetkilileri tarafından maalesef ikna edici bir hüviyette açıklanmadı. Fakat, tarafların ele aldığı konu başlıklarına ve İran'dan gelen son derece üst düzey heyetin üyelerine baktığımızda özellikle Suriye ve Iraklı Kürtlerle ilintili bazı hususlarda Türkiye-İran yakınlaşmasının sinyallerini görmek mümkün.

KÜRT KAYGISININ BİRLEŞTİRDİĞİ İKİ ÜLKE

Öncelikle ifade etmek gerekir ki, son dönem vuku bulmakta olan Türkiye-İran yakınlaşması iki tarafın çıkarlarının örtüşmesinden öte, özellikle Ankara-Tahran hattında Kürtlerle alakalı bir takım kaygıların ortaklaşmasından kaynaklanmakta. Bu kaygılardan Türkiye'ye düşen paya baktığımızda Suriye'nin kuzeyinde PKK ile son derece yakın kurumsal ve ideolojik ilişkisi olan PYD etkisini ve toprak bütünlüğünü genişletir-

Yavuz Sultan Selim coğrafi olarak da o dönem Fars coğrafyası ve Anadolu arasında yaşayan Kürt boylarını İdris-i Bitlisi'nin yardımı ile bir araya getirerek Osmanlı İmparatorluğu'nun doğu sınırlarını güvenceye almış.

ken, diğer tarafta güney doğu sınırında bulunan Kürdistan Bölgesel Yönetimi (KRG) 25 Eylül'de bağımsızlık referandumu yapacağını uluslararası kamuoyuna deklare etmiş durumda. Güneyinden ve güney doğusundan iki farklı Kürt yönetimi tarafından çevrelenmenin verdiği ideolojik ve güvenlik tandanslı rahatsızlıklar dikkate alındığında, Türkiye'nin bölgede 'Kürt uyanışını' zayıflatacak bir müttefik olarak İran'ı tercih etmesi son derece olumsuz bir durum.

İran için ise benzer PYD ve KRG menşeli kaygılar söz konusu olsa da, Tahran özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nin Ortadoğu'da IŞİD karşıtı bir güvenlik siyasetinden İran karşıtı bir güvenlik anlayışına geçmesi durumunda (ki buna

Türkiye'nin Tahran ile Kürtler aleyhine bir ittifakta yer alması Türkiye'yi bölgede daha da zayıf bir konuma gerileteceği kuvvetle muhtemel görünmekle beraber, özellikle iç siyasette Türkiye Kürtleri'nin Erdoğan ile yeni bir kriz yaşamasına sebep olacaktır.

dair bir çok emare var), bunun özellikle PYD, PKK ve İran'da ki PJAK üzerinde önemli tesirlerinin olacağını farkında. Bu bağlamdan hareketle, İran'ın Türkiye yaklaşmasını zaten Suriye ve Irak'ın önemli bölgelerinde 'Kürt uyanışını' olabildiğince mütevazı seviyelerde tutmak istemesinin yanında özellikle yakın gelecekte ABD üzerinden gelebilecek bir güvenlik tehdidini de hesaba katarak gerçekleştirmek istediğini belirtmekte yarar var.

TÜRKİYE İÇİN TALİHSİZ BİR DURUM

Bu yaklaşmanın en azından Türkiye için son derece talihsiz bir gelişme olduğunu gözler önüne sermek için özellikle Arap Baharı öncesi ve sonrası Türkiye'nin ve İran'ın bölgedeki etki sahalarında olan değişikliğe bakmak yeterli olacaktır. Arap Baharı öncesi bölgedeki imajı son derece müspet olan ve birçok Müslüman yoğun toplum tarafından demokratik hak ve hürriyetler mevzu bahis olduğunda adeta bir model olarak imrenilen Türkiye, özellikle Arap Baharı sonrası Suriye'den gelen üç milyonun üzerinde bir mülteci yükü, güney sınırında etkisini sürekli genişleten bir PYD, Suriye'de Esad'ı devirmek üzerine kurulu bir dış politikanın iflasından kaynaklanan bir sürü komplikasyon ve Irak Federe Kürt yönetiminin adım adım bağımsızlığa yürümesinin maliyeti altında kıvrandığına şahit olmaktayız.

Diğer taraftan, Arap Baharı öncesi durumundan farklı olarak özellikle Rusya ile son derece etkili bir ittifak marifetiyle İran, Suriye'de Esad yönetiminin devam etmesini sağlamayı başarırken, Irak'ta merkezi hükümetin üzerinde hemen hemen her kademe etkisini arttıran ve bununla beraber IŞİD'den boşalan Suriye ve Irak'ta birçok bölgeye fiili olarak yerleşen önemli bölgesel bir güç olarak karşımıza çıkmakta.

İran lehine ve Türkiye aleyhine değişmekte olan bu bölgesel güç dengesinin iki ülkeyi tam da 'Kürt uyanışının' hız kazandığı bu günlerde 'Kürt kaygısı' etrafında birleştirdiğini görmekteyiz. Fakat bir takım önemli tarihi referanslara baktığımızda Kürtlerin tekerrür edecek biçimde İranlılar ve Türkler arasında bir denge unsuru olduğu ve Kürtlerin desteğini alan gücün ge-

nelde diğer tarafın etkinliğini önemli ölçüde sınırladığına şahit olmaktayız. Türkiye'nin sadece Suriye'deki Kürtleri değil Irak ve hatta İran'daki Kürtleri de karşısına alarak böylesine bir ittifaka yeltenmesi Türk dış politikasını kurgulayanların tarihi gerçeklerden son derece kopuk bir halde olduklarını göstermekte.

TARİHTE TÜRK-İRAN İLİŞKİLERİ VE KÜRTLER

Bu önermeye verilebilecek en önemli örneklerden biri şüphesiz Yavuz Sultan Selim önderliğinde Osmanlı İmparatorluğu'nun 1514 yılında İranlılara karşı yaptığı Çaldıran savaşı gösterilebilir. Yavuz Sultan Selim coğrafi olarak da o dönem Fars coğrafyası ve Anadolu arasında yaşayan Kürt boylarını İdris-i Bitlisi'nin yardımı ile bir araya getirerek Osmanlı İmparatorluğu'nun doğu sınırlarını güvenceye almış, diğer taraftan o dönemki adıyla Safevilerle karşı başlattığı savaşı Kürtlerin dengeyi Osmanlı lehine değiştirmesi ile büyük bir zafere imza atmıştı.

Bu kritik tarihi referans ışığında şunu ifade etmek mümkün: Arap Baharı sonrası Irak ve Suriye'de etkinliğini olabildiğine arttıran İran karşısında Türkiye an itibariyle yalnızca sınır güvenliği üzerinden bir takım pozisyonlar ortaya koyabilmekte. Türkiye'nin Tahran ile Kürtler aleyhine bir ittifakta yer alması Türkiye'yi bölgede daha da zayıf bir konuma gerileteceği kuvvetle muhtemel görünmekle beraber, özellikle iç siyasette Türkiye Kürtleri'nin Erdoğan ile yeni bir kriz yaşamasına sebep olacaktır. Tüm bu veriler ışığında söylenecek en uygun ifade, aslında Erdoğan gibi İslamcılığı ile övünen bir liderin üçüncü köprüye dahi ismini vermekle övündüğü Yavuz Sultan Selim'in Kürt mirasına ihanet ettiği gerçeğidir.

 CELAL SAKALLIOĞLU

ZEMİN MÜSAİT ANCAK MERAL AKŞENER NE VAAT EDİYOR?

Büyük resim, Meral Akşener'in siyaset yapma biçimi için son derece uygun. Büyük hatalar yapmazsa zaman onun lehine işliyor. Üstelik merkezin boşaldığının farkında ve siyasetini de orada konumlandırmaya hazırlanıyor.

Hiçbir parti, hiçbir sorunu herkesi memnun edecek şekilde çözemez. Çözülemeyen sorunlar zamanla kronikleşir ve muhalefet için fırsat alanlarına döner. Muhalefet de bu fırsatları ideolojisi yahut kapasitesi gereği kullanamazsa yeni partilere alan açılmış demektir. Bir benzetme ile söyleyecek olursak bu alanlar yeni partilerin kuluçka alanlarıdır; bu alanlarda doğar ve gösterdikleri performansla büyürler.

AKP'nin 2002'de gösterdiği seçim başarısı, bu alanları doğru okumasının bir sonucuydu. Tamam, zemin, yeni bir siyaset için gayet uygundu ancak AKP liderliğinin de bunları görüp arkasına irade koyduklarını teslim etmek gerekir. Devam eden yıllarda ise iktidar gücüyle sistemi sık sık manipüle eden ve kendi lehine fırsat alanları oluşturarak iktidarda kalmayı başaran bir parti gördük. Ancak sürekli sertleştirdikleri sistem artık esnekliğini kaybetti ve geldiğimiz noktada her manipülasyonun bir maliyeti var.

Devletle iç içe geçmiş olması, değer üretmesini ve hamle yapmasını zorlaştırıyor. Hukuku hiçe sayıyor olması zannedilenin aksine bir dezavantaj. Her istediğini yapar gibi gözükse de, yaptığı her hamle toplumda, siyasette ve bürokraside travmalar oluşturuyor ve icra makamı olarak bu travmaları yine kendisi çözmek zorunda. Memleket bir yıldan fazla zamandır fermanlarla yöne-

tiliyor ve AKP normal, demokratik siyaseti adeta unuttu. Devlet merkezli ve iktidarı kutsayan söylemi, bunun da ötesinde mevcut tek adam yönetimi bu yolun geri dönüşünün olmadığını gösteriyor. Medya destekli kahramanlık edebiyatı dışında bir şey üretilmiyor ve bu durum, **mevcut ve muhtemel** rakipleri için fırsat alanları oluşturuyor.

Bu fırsat alanlarını, yani AKP'nin artık çözüm değil problem ürettiği alanları dört ana başlıkta toplamak mümkün: Birincisi, merkez sağ seçmen olarak devraldığı taraftar kitlesini aşırı sağa taşıma çabası. Din telakkisinin radikalleşerek neredeyse selefi-cihatçı bir noktaya evrilmesi ve Diyanet'in eşi görülmemiş bir şekilde siyasallaşması bu cümleden akla ilk gelenler. İkincisi, Erdoğan'ın, sonradan adapte olduğu milliyetçiliği her geçen gün daha izolasyoncu bir noktaya taşıması. Bu, şu an seçmene anlatılan hikâyeye uyumlu gözükse de oldukça maliyetli bir strateji. Hane halkının hain, komşuların düşman olduğu savına dayanan bu neo-milliyetçilik içeride bölücü dışarıda ise izolasyoncu bir yapıya sahip. Memleketin çocukları her gün terörist, hain vs. ilan edilerek baskılanıyor. Bu kutuplaştıran ve bölen milliyetçiliğin (!) barış üretme kapasitesi çok düşük. Oysa şu an en çok buna ihtiyacımız var. Birileri bizi barıştırmalı ve bu açıkça Erdo-

ğan değil. Dolayısıyla AKP'nin sağduyusunu henüz kaybetmemiş seçmeni dahil, toplum bu gerginlikten rahatsız ve bizi barıştıracak, bir arada yaşamamızı olanaklı kılacak bir lider arayışında.

Üçüncüsü, öngörüden mahrum, ilkesiz dış politika. Erdoğan, barışçıl bir dış politika ve onun getirdiği ekonomik fırsatlarla büyüdüğünü unutmuşa benziyor. Takip ettiği politika, dostlarımızı, ortaklarımızı azaltırken düşmanlarımızı çoğaltıyor. Koalisyon kurma kapasitemizin sifıra inmiş vaziyette. Doğu-Batı demeden herkesle kavga ediyor ve bunu bir çeşit milli mücadele gibi sunuyor. Oysaki bu kavgaların çoğu mecburiyet değil, tercih. Üstelik zararlı, maliyeti yüksek tercihler. Mesela Suriye politikası: Yumuşak gücümüz kalmadı, tek taraflı askeri müdahalelerle ise herhangi bir şeyi çözemeyeceğimiz açık. Çoğu zaman masaya bile çağırılmıyoruz. Bu krizi biz oluşturduk ve şu an güney sınırımız tehlikede. Sonra Katar krizi: Küçük bir ülke için tüm bölgeyi karşıma aldık, aşırı angaje olduk. Ancak bu angajmanın kimin çıkarına olduğu meçhul. Günün sonunda bölgeyi kendimize iyice düşman ettik. Onun dışında iktidar ve medyadaki lejyonerleri, Batıya ve Batılı değerlere hakaret etme yarışında. En sağduyulusu Batı'nın çöktüğünü falan zannediyor. Almanya'nın liderlerini açıkça 'Türk düşmanı' ilan ediyor, dur durak bilmiyorlar. Amerika her suçun olağan şüphelisi haline geldi. Devletin zirvesi itidal değil düşmanlık ve radikalizm telkin ediyor. Diplomatik nezaketi elden bıraktık, ancak muhataplarımız söylenen her şeyi sakince not ediyor. Manevra alanımız iyiden iyiyeye daraldı ve yanar döner dostumuz Rusya ile nefes almaya çalışıyoruz.

Dördüncüsü ise, AKP'nin toplumsal desteğinin dinamosu olan, ekonomi. Ekonomi yönetiminin epey zamandır önceliği, iktidarı konsolide edecek bir zenginler grubu oluşturmak. Geleneksel Türk burjuvasına sürekli sopa gösteriliyor, Cemaat burjuvasının malları müsadere edilmiş durumda ve ne hikmetse hep inşaatçılar kazanıyor. Yatırımcı, demokratik performansı çok hesaba katmasa da hukukun üstünlüğünü fazlasıyla önemser. Mülkiyet hakkının her gün ihlal edildiği bir ülkede bırakın yabancı sermaye girişini, yerli sermaye bile kaçmanın yollarını arar ve zaten öyle olduğuna dair fısıltılar var. Piyasa daralmış vaziyette, iş yerleri kapanıyor, büyüme yavaş ve borsa, kaynağı belirsiz sıcak para ile yürüyor. Piyasanın reel aktörleri de ekonomi uzmanları da aynı şeyi söylüyor; bunlar daha iyi günlerimiz. AKP, en başarılı olduğu alanda artık güven vermiyor.

Peki, bu fırsat alanlarını kim dolduracak? HDP'nin liderleri zaten hapiste. Vekilleri keyfe keder tutuklanıp bırakılıyor. Müesses nizam nezdinde ciddi bir meşruiyet sorunu var. Üstelik merkez sağ seçmene hitap etmeye niyeti de kapasitesi de yok. CHP'ye gelince, Cumhuriyet'in bu en köklü partisi ya bu fırsatları görmüyor ya da görüyor fakat ideolojik katılığında dolayı o tarafa hareketlenemiyor. Biraz merkeze doğru hareketlense, 1930'lardan çıkıp zamanının partisi olsa kısmen de olsa şansı var. Ancak şu an için bu yönde bir emare yok. MHP? MHP, siyasi varlığını AKP'nin kararlarını etkilemeye indirgemiş durumda. Hiçbir zaman merkez sağa oynamamış bir parti olduğu için de o boşluk onun boşluğu değil. Stratejisinin sırrına akıl erdirmek zor da olsa Abdullah Gül ve arkadaşlarının da hesaplarını merkez sağa doğru yaptıkları açık. Orada iştah kabartan bir boşluk var ve Gül bir örümcek sabrı ile bekliyor. Ancak ilkeli siyaset, risk alma ve liderlik konularında ortaya koyduğu, daha doğrusu koyamadığı performans Gül'ün bu alanı doldurmasını güçleştiriyor. Memleket krizlerden krizlere girerken, "hayret etmekten" başka ne yaptı ki Gül?

Peki ne olacak? Siyaset, bu boşluk alanları ile mi yoluna devam edecek? Elbette hayır! Tabiat boşluk kabul etmez. AKP, bu alanları bir yere kadar muhalefete kapalı tutabilir. Büyük resim, Meral Akşener'in siyaset yapma biçimi için son derece uygun. Büyük hatalar yapmazsa zaman onun lehine işliyor. Üstelik merkezin boşaldığının farkında ve siyasetini de orada konumlandırmaya hazırlanıyor. MHP'ye değil AKP'ye alternatif olma hesabında ve bu haliyle merkezin en güçlü adayı. Merkez sağ tecrübesi var ve buna uygun kişilerle temas kuruyor. Ancak henüz ortada bir parti ve programı olmadığı için yukarıda zikrettiğimiz fırsat alanlarıyla ilgili ne düşündüğünü bilemiyoruz. Eğer kuracağı parti söylem ve program olarak, ılımlı bir muhafazakarlığa alan açar ve bunu yaparken laikliği koruma altına alırsa, milliyetçiliğın daha makul, daha açık, daha kucaklayıcı bir versiyonunu önerir ve bunu yaparken birleştirici olursa, dış politikada kavgacı, izolasyoncu bir duruş yerine, işbirliğine açık, entegrasyoncu bir politikayla Türkiye'yi çok yönlü olarak dünyaya açarsa, ekonomide piyasayı öne çıkarır, rekabeti önemser ve hukukun üstünlüğünü yeniden sağlarsa, bu alanları doldurmuş demektir. Bizi, kendimizle ve dünya ile barıştıracak bir lidere ihtiyaç var. Bunu yapacak bir Meral Akşener'in de önünde, kusura bakmayın, kimse duramaz.

ISKENDER DERVİŞ

Allah insana öyle bir 'akıl' vermiştir ki, peygamberlerin mucizelerini görse dâhi inanamamak elindedir. Hiç kimse, zorla iman ettirilmez ve zaten iman aslında insanın mücadele ederek elde etmesi gereken bir payedir. Ancak iman etmek de yine onun lütfundandır.

İMTİHAN ÇALIŞMADIĞINIZ YERDEN GELİR

İnsan bilmediğinden mesul değildir. Ancak biliyorsa, işin içine başka şartlar girer. Belki biliyordur fakat cesaret edememiştir. Belki biliyordur fakat imkân bulamamıştır. Belki biliyordur fakat tembellik, tenperverlik etmiştir. Muhasebe, bildiklerimiz üzerinden yapılır. Bilmek imkânı varken araştırmamak, verili olanla yetinmek muhasebenin bir başka boyutu. Kusurla günah biraz da böyle ayrışıyor: Bilmeden yapılanlar kusur, bilindiği halde yapılanlar günah. Bilmek için çaba harcamaktan da hesaba çekilme ihtimali yüksek.

'Ve insan aldandı...' ifadesindeki incelik de burada. İnsan bazen bildiği hâlde, farklı beklentiler içine girerek o günaha sarılıyor. Hüküm açık olduğu hâlde başka yollar arıyor. Bazı hikmetler bu türlü hataların, günahların içine gizlenmiştir amenna. Mesela insanlığın ve o insanlığın içinde zirveleşen Hz. Muhammed'in (sav) bedenî varlığı Hz. Âdem'in (as) yasak meyveye meyletmesine bağlanmıştır. Fakat bu ilahi hikmetler içerisinde insanın 'sorumluluğu' asla kaybolmaz. Âdem Aleyhisselam bütün bu hikmetlere rağmen tövbe etmekle mesul olduğunun idrakindeydi. Hatanın neticesinde hayra ulaşmak mümkün ama bu hata sahibinin mesuliyetini üzerinden almaz.

Hatanın neticesinde hayra ulaşmak mümkün ama bu hata sahibinin mesuliyetini üzerinden almaz.

İMTİHANI ÇETİN KILAN MESAJ

Bilhassa peygamberlerin gönderildiği dönemler mesajların açık ve keskin oluşuyla diğerlerinden ayrılıyor. Sözelimi İsa Mesih'le (as) Muhammed Mustafa (sav) arasında yaklaşık 600 sene var. Bu sürede insanlar 'unutmuş' olabilir, mesajın kendisi farklılaşmış olabilir. Kala kala elde sadece bir Allah'a olan iman meselesi kalmış olabilir. Ancak onlar hayatta iken, insanları canlı birer ayet olarak uyarırlarken, Allah'a bütün mucizeleriyle birlikte çağırırken onlara uymamak, onların sözünden uzakta hakikati aramak abes. Bu sebeple Kur'an'daki peygamber kıssalarının akışı çok belirgindir: Peygamber bir mesajla gelir ve kavmini uyarır, eğer kavmi bu mesaja uymazsa bir azap beklenmektedir.

Peygamberin mesajı o kadar keskindir ki, ona bilerek, isteyerek karşı gelmek çoğu zaman dünyada da zarara girmeyi beraberinde getirir. Allah'ın kelamı diyebileceğimiz peygamberler aramızdayken ve onların mesajı dinlendikten, anlaşıldıktan sonra onlara rağmen bir yol tutturmak, hakikatten uzaklaşmaktır çünkü. Onların çizdiği varlık sahasının dışında bir hayat yoktur zira o sınırları bizatihi vahyeden Allah'tır.

İmtihan, bu sınırların içinde var olma mücadelesidir. Başka türlü bir varlık imkânı yoktur çünkü. Mülk, O'nundur. Ancak O, insanın özgür iradesiyle bu seçimi yapmasını ister. İnsana öyle bir 'akıl' vermiştir ki, peygamberlerin mucizelerini görse dâhi inanmamak elindedir. Hiç kimse, zorla iman ettirilmez ve zaten iman aslında insanın mücadele ederek elde etmesi gereken bir payedir. Ancak iman etmek de yine onun lütfundandır çünkü dediğim gibi 'akıl' kolayca aldanabilir, en bariz hakikatlere dâhi kapana-bilir. Hakikat iki ayağı üzerinde doğrulup 'Kardeşlerim...' dediğinde ona bigâne kalmak ise, imtihanı kaybetmek demektir.

'RAHMET' UCUZ DEĞİL

Peygamberlerin varlığı, inananlar için rahmettir. Çünkü ilahi mesajın taşıyıcıları, sıradan insanları alıp yüce mertebelere çıkarırlar. Ancak o mesajı kabullenmek ne kadar yüceltici bir eylemse, o mesaja sırt çevirmek de o kadar büyük bir kayba işaret eder. Bu da aslında peygamberler çağında iman etmenin 'kolay olmadığına' delalettir. 'Ne var ki canım, peşinden yürüyüp gitmişler işte!' diyemeyeceğimiz bir çaba olmalı orada. Nitekim başta peygamberlerin kendileri olmak üzere onlara inananların çektikleri çileler her zaman buna işaret eder. 'Bu iş kolay değil' diye seslenir hadiseler.

Üstelik sadece 'çile' ile ifade edilmez bu zorluk. Kimi zaman, mesela Tağut'la savaşmaya gidilirken olduğu gibi, imtihan karşımıza çıkan ırmaktan su içmemektir. Görünüşte basittir. Yahut Salih Aleyhisselam'ın kavminde olduğu gibi hamile bir deveye dokunmamaktır imtihan. Nuh Aleyhisselam'ın kavminde olduğu gibi felaket zamanında o gemiye adım atabilmektir. Birazcık sabırlı bir çocuğun bile kavrayabileceği kadar basittir. Gelgelelim insanın akli her an aldanmaya hazırdır. 'Ne olacak ki?' diye düşünür. Peygamberin getirdiği mesajı, Allah'ın kullarından talebini, üstelik bu talep bazen sadece belli bir süreye bağlanmıştır ve geçicidir, 'anlamsız' bulur. Anlamaya çalışmaz. Önünde bir engel varmış gibi davranır. Onu idrak etmek yerine onunla mücadeleyi tercih eder.

Peygamberin mesajı, onunla mücadele edenler için bir azaba dönüşür. Nasıl ki normalde şifa olan süt, hastalıklı bir bünyede ölüme dâhi sebebiyet verebilir, öyle de dupduru bir mesaj, hani Ebu Talip'in 'dinlemediler' diyerek ah-u

vah ettiği o mesaj, bir insanın baştan çıkmasına, aklını yitirip tamamen gayz kesilmesine, tıpkı Ebu Cehil gibi, yol açabilir. İmtihanı kazanma ihtimali bile kaybedilmiştir. Çünkü artık 'kurtuluş yolu' o insana sanki cehenneme giden bir yolmuş gibi görünür.

MESAJI TEMSİL EDENLER

Biz Müslümanlar, Son Peygamber'in (sav) mesajını tasdik edenleriz. Asırlar öncesinden gelen bir sese yani. Vahiy yoluyla bize indirildiğine inandığımız kitaba uygun yaşadığımızı düşünüyoruz. Öyle zannediyoruz belki de. Zira bilhassa ulu'l azm peygamberlerden sonra daha küçük topluluklara gelen peygamberler, kendilerinden önceki şeriatın tatbikiyle meşgul olurlarmış. Bir nevi 'imtihan içindeki imtihan'. Inananların gerçekten inanıp inanmadıklarının muhasebesi bir nevi. İslam en son din olarak vebütün insanlığa indirildiği için artık bir peygamber mesajını, bizzat onun ağzından dinleme fırsatımız yok. Ancak o mesajı hayatları hâline getirerek adeta 'cıvırtılı da olsa' (muhtemelen bizim duyuş kabiliyetimizle ilgili bir durum) bir plağa kaydetmiş gibi bize dinletmeye çalışan âlimler var olmuş hep.

Yani bir bakıma peygamberler çağı kapandı fakat mesaj hâlen ortada. Zira imtihan hâlen sürüyor. Allah'a inanma ve bu iman gereği neyse ona göre yaşama imtihanı. Kullarına özgür iradeyi bahşeden Allah, onlara olan merhame-tinin bir nişanesi olarak peygamber mesajını dert edinen, o sesin hiç dinmemesi için çalışan insanların varlığını mümkün kılmış olmalı. Hani Ka'be'de namaz kılarken imamın 'Allah-u Ekber' nidasının ardından arka saflarda duymayanların da duyması için o nidayı tekrar edenler olur ya, onun gibi.

Eğer hayatı boyunca o mesajı yaşamış, o sesi duyurmaya çalışmış bir âlim, dünyadan artık hiçbir beklentisi kalmamış bir pîr-i fani, gözünü yalnızca Allah'ın rızasına ve insanların kurtuluşuna dikmiş bir zât-ı muhterem size Allah'ın çizdiği o sınırları hatırlatıyorsa, düşünmek gerekir. İmtihan hep çalıştığınız yerden, beklediğiniz kişiden gelmez. Allah'ın imtihanı, hiçbir şeye takılmadan mesajın kendisine odaklanmanızı gerektirir ki, hakikat ancak o zaman zuhur edecektir. Ancak o mesaja giydirilen dünyalık elbiselere takılıp mesajdan yüz çevirenlerin nereye varacağını kestirmek zor.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

Bayern'in kralı Ribery 10 yıldır Bundesliga'ya hükmediyor

2006-07 SEZONU Bayern Münih için berbat geçmişti. Sezon öncesi takımın yıldızı Michael Ballack, Chelsea'ye bedelsiz gitmiş, transfer listesindeki ilk isim Ruud van Nistelrooy, Real Madrid'e kaptırılmış, Owen Hargreaves'in ayağı kırılmış, koca sezonda sadece 9 maçta forma giymişti. Takımı iki sezon üst üste şampiyon yapan Felix Magath, Ocak 2007'de kovulmuş, yerine gelen Ottmar Hitzfeld ile çıkılan ilk maçta Nürnberg'e 3-0 mağlup olunmuştu. Sezon sonunda Bayern Münih uzun bir aradan sonra ligi 4. sırada bitirirken, artık bir değişim zamanının geldiği herkesçe malumdu. Takıma liderlik yapacak bir oyuncuya ihtiyaç vardı. Ama kim olacaktı bu isim?

NİKE'İN REKLAM SLOGANI GERÇEK OLDU

Franz Beckenbauer, Bayern'de 'yetenekli oyuncular olduğunu ancak liderlik yapacak bir ismin olmadığını' söylerken, kapısı ilk çalınan isim Arjen Robben olacaktı. Ancak Chelsea, Robben'i o tarihte Real Madrid'e satmayı tercih edince Bayern kadrosunu Hamit Altıntop, Luca Toni, Miroslav Klose ve Ze Rebertto ile güçlendirdi. Ama aranan kan Fransa'dan bulunacaktı. Marsilya'nın lig ikinciliğinde büyük pay sahibi olan ve Fransa'da yılın futbolcusu seçilen genç Frank Ribery tam Bayern Münih'in aradığı oyuncuydu. Genç oyuncu 26 milyon Euro karşılığında Bayern Münih kadrosuna katılırken, takımın sponsoru Nike'in hazırladığı reklam hafızalara kazındı: Bayern'in tekrar bir kralı var!

Nike'in reklam sloganı doğru çıktı. 2006-07 sezonunu 4. sırada bitirip, taraftarına hayal kırıklığı yaşatan Bayern Münih, Ribery'nin takıma katkısıyla 10 yılda 7 şampiyonluk yaşarken, 2 kez ligi ikinci, bir kez de üçüncü bitiriyordu. Bayern'de 10. yılını geride bırakan Ribery 34 yaşında olmasına rağmen, sakat olmadığı her zaman takımın değişmezi olmaya devam etti.

İSPANYA SINIRINDAN DÖNDÜ

2007'de Bayern kadrosuna katılan Ribery en ciddi yol ayrımını 2009'da yaşadı. Alman spor basını, Ribery'nin Barcelona ile ön anlaşma imzaladığını yazarken, Cristiano Ronaldo'yu Real Madrid'e satan

Frank Ribery tam Bayern Münih'in aradığı oyuncuydu. Genç oyuncu 26 milyon Euro karşılığında Bayern Münih kadrosuna katılırken, takımın sponsoru Nike'in hazırladığı reklam hafızalara kazındı: Bayern'in tekrar bir kralı var!

'Ribery ve Bayern artık bir kalp gibi. Kariyerimi sonlandırdıktan sonra genç takımı çalıştırmak istiyorum' diyen Ribery, kaptan Philipp Lahm'ın futbolu bırakmasıyla Bayern kadrosunda en uzun süre bulunan oyuncu.

Manchester United'ın Portekizli yıldızın boşluğunu Fransız oyuncuyla dolduracağı yine sık sık gündem oldu. Ronaldo'yu kadrosuna katan Real Madrid'in 'çılgın transfer' harekâtına devam edip, Ribery'yi de kadrosuna katma planı yaptığı yine herkesin bildiği bir sırды. Hatta Ribery, Fransız L'Equipe gazetesine verdiği demeçte, 'Yalnızca Santiago Bernabeu'da oynarım' diyordu. Ancak ekonomik gerekçeler, Ribery'nin Real'e gitmesine engel oldu. Bayern Münih yönetiminin Ribery için düşündüğü bonservis ücreti 100 milyon Euro'ydu.

SAKATLIKLARI DA OLMASA...

Ribery, her yıl futbolunda gelişim yaşadı. Ancak değişmeyen şeyler de vardı. Yaşadığı sakatlıklar ve sinirlerine hâkim olamaması gibi. Sakatlanmalardan dolayı 10 yıl boyunca sezonun yüzde 30'unda sahada yer alamayan Ribery, en uzun sakatlığını 38 hafta takımda yerini alamadığı Mart - Aralık 2015 arasında yaşadı. Zaman zaman takım arkadaşlarını ve yönetimi eleştirse de Ribery, adeta Bayern Münih'le özdeşleşti. 'Ribery ve Bayern artık bir kalp gibi. Kariyerimi sonlandırdıktan sonra genç takımı çalıştırmak istiyorum' diyen Ribery, kaptan Philipp Lahm'ın futbolu bırakmasıyla Bayern kadrosunda en uzun süre bulunan oyuncu. Sözleşmesi önümüzdeki yıl bitecek olan Ribery, Avrupa'da oynayacağı son kulübün Bayern Münih olduğunu belirtirken, ABD veya Çin'den gelecek tekliflere açık kapı bırakmayı ihmal etmedi.

Josep Guardiola'nın ifadesiyle Robben'le birlikte 'durdurulamayan adamlar' olan Ribery, Bayern formasıyla çıktığı 356 maçta 112 gole imza attı. 2013 yılında lig, kupa ve Şampiyonlar Ligi'ni kazanmış bir takımın en iyi oyuncusu olarak Avrupa'da yılın futbolcusu olmaya çok yaklaştı. Ancak Ronaldo ve Messi engeline takılıp, bu hayaline kavuşamadı.

ANCELOTTİ İLE FERRARİ ATIŞMASI

34 yaşındaki Ribery takımın en tecrübeli ismi olarak yeni gelen oyunculara 'abilik' görevini de eksiksiz yerine getiriyor. David Alaba, Ribery'nin yardımıyla takıma kısa sürede uyum sağladığını ifade ederken, yeni transfer Corentin Tolisso Fransız oyuncunun takımla ilgili tüm detayları kendisine anlattığını söylüyordu. Ribery ise 'Artık 34 yaşındayım. Genç oyunculara rol model olabilirim. Bana bakıp, profesyonelliğin nasıl olmasını görebilirler' diyecekti.

Yaşından dolayı eski hızı ve gücünden gün be gün uzaklaşan Ribery, maçları 90 dakika tamamlayamadığı için zaman zaman kırgınlık yaşıyor. Teknik patron Carlo Ancelotti, 'Ribery'e 'sen Ferrari gibisin' dedim. Ferrari'si olan biri her gün binmez.' açıklamasını yaparken, Fransız oyuncu bu benzetmeyi pek içine sindirememiş olacak ki, 'Ancelotti belki sakatlanmaktan korkuyor ama ben formda olduğum zamanlarda sahalarda 90 dakika kalmak istiyorum' cevabını verdi. Sezonun ilk maçı olan Leverkusen karşısında Ribery ilk 11'de takımda yerini alırken, 77. dakikada yerini Kingsley Coman'a bıraktı.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN, GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

YIRTILMAYAN KUMAŞ, KURŞUN GEÇİRMEYEN YELEK, PARÇALANMAYAN KASK...

Bunlar artık hayal değil

JAPON BİLİM ADAMLARI hidrojel adı verilen maddeyi geliştirerek çelikten 5 kat daha güçlü hale getirdi. Söz konusu madde, eklem ameliyatlarının yanı sıra yaralanmaların tedavisinde kullanılabilir. Hidrojelin yüzde 90'ı sudan oluşuyor. Jöleye benzeyen bu maddeyi cam elyafla birleştiren Japonların buluşu sayesinde, yumuşak ancak dayanıklı kasklar, yırtılmayan kumaşlar ve kurşun geçirmez yelekler üretilebilir. Maddeyi geliştiren bilim insanları, beton gibi sert bir yüzeyi parçalayıp filizlenen çiçeklerden ilham aldıklarını açıkladı. Hidrojelleri güçlendirmek için kullandıkları teknik, plastiği de çelik kadar sağlamlaştırmak için kullanılabilir.

DENİZ ANASI HAPİSHANESİ!..

DENİZ ANALARINA hayranlığını eserlerine yansıtmaya karar veren sanatçı Rick Satava, bu canlıları cam fanus içine koydu! Canlı derken canlı gibi görünen bu deniz anaları sadece camdan.

Rick Satava, bir havuz dolusu pasifik deniz anasını bir arada görünce onlardan çok etkilenir. Müzede onlardan ilham alır ve mucizevi hayvanları cam şeklinde yeniden oluşturmaya karar verir. Fanus içinde cam tekniğini kullanan sanatçı, renkli ve zarif deniz analarını camlara işler.

Rick Satava'nın yaptığı işler o kadar gerçekçi görünüyor ki, deniz anaları camdan yapılmış hapisanelerde tutsak ediliyor şeklinde tepki gösterenler de oluyor. Sanatçının bu eserleri Marvel'in 2014 yılındaki 'Guardians of the Galaxy' adlı filmde dekor olarak kullanıldı.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLERİ MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDİTÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

@Tr724com

/Tr724com